

138/23. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2023. szeptember 13.

A Törvényszék ítélete a T-65/18. RENV. sz. | Venezuela kontra Tanács ügyben

A Törvényszék elutasítja a Venezuela által az EU korlátozó intézkedései ellen benyújtott keresetet

Az emberi jogok, a jogállamiság és a demokrácia terén fennálló helyzet romlására tekintettel az Európai Unió Tanácsa 2017. november 13-án a venezuelai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedéseket fogadott el¹. Ezen intézkedések lényegében a belső elnyomás céljára felhasználható felszerelések, valamint az említett felszerelésekkel és katonai felszerelésekkel kapcsolatos szolgáltatások bármely venezuelai természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv részére történő, vagy ezen országban való felhasználásra szánt eladásának, szolgáltatásának, átadásának vagy kivitelének tilalmát írják elő.

2018. február 6-án Venezuela keresetet indított az Európai Unió Törvényszéke előtt a 2017/2063 rendeletnek az őt érintő részében történő megsemmisítése iránt. Ezt követően Venezuela módosította a keresetét annak érdekében, hogy az a 2018/1656 határozatra és a 2018/1653 végrehajtási rendeletre² is kiterjedjen, ezen aktusokkal hosszabbította meg és módosította a Tanács az elfogadott korlátozó intézkedéseket.

2019. szeptember 20-i ítéletével a Törvényszék e keresetet mint elfogadhatatlant elutasította arra hivatkozással, hogy a vitatott intézkedések nem érintették közvetlenül Venezuela jogi helyzetét³. Venezuela fellebbezése nyomán a Bíróság 2021. június 22-én hatályon kívül helyezte⁴ a Törvényszék ítéletét abban a részében, amelyben az elfogadhatatlannak nyilvánította Venezuelának a 2017/2063 rendelet 2., 3., 6. és 7. cikkének megsemmisítésére irányuló keresetét, és az ügyet érdemi határozathozatal céljából visszautalta a Törvényszék elé.

Mai ítéletével a **Törvényszék elutasítja Venezuela által a 2017/2063 rendelet 2., 3., 6. és 7. cikkének megsemmisítése iránti keresetének alátámasztására hivatkozott érvek összességét.**

Először is a Törvényszék álláspontja szerint Venezuelát nem illeti meg a meghallgatáshoz való jog az általános hatályú intézkedéseknek minősülő vitatott intézkedések elfogadása előtt. A meghallgatáshoz való jog ugyanis egy személy ellen hozott egyedi intézkedésekre alkalmazandó, és arra nem lehet általános hatályú intézkedések elfogadása keretében hivatkozni.

¹ A venezuelai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2017. november 13-i (EU) 2017/2063 tanácsi rendelet (HL 2017. L 295., 21. o.).

² A venezuelai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2017/2074 határozat módosításáról szóló, 2018. november 6-i (KKBP) 2018/1656 tanácsi határozat (HL 2018. L 276., 10. o.), és a venezuelai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2017/2063 rendelet végrehajtásáról szóló, 2018. november 6-i (EU) 2018/1653 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2018. L 276., 1. o.).

³ 2019. szeptember 20-i Venezuela kontra Tanács ítélet, [T-65/18](#).

⁴ 2021. június 22-i Venezuela kontra Tanács ítélet, [C-872/19 P](#), Lásd szintén: [112/21. sz. sajtóközlemény](#).

Ezenkívül az érintett harmadik országnak az ilyen külpolitikai döntést végrehajtó korlátozó intézkedés elfogadását megelőző meghallgatása arra kötelezné a Tanácsot, hogy az ezen országgal folytatott nemzetközi tárgyalásokhoz hasonló megbeszéléseket folytasson. Ez megfosztaná a lényegétől azt a hatást, amelyet az említett országgal szembeni korlátozó intézkedések előírásával elérni kívántak, azaz hogy nyomást gyakoroljanak rá annak érdekében, hogy magatartásában változást érjenek el.

Másodsor, a Tanács indokolási kötelezettségét illetően a Törvényszék megjegyzi, hogy a korlátozó intézkedések elfogadásához vezető általános helyzetet, valamint az intézkedések által elérni kívánt célokat a Tanács részletesen kifejtette, és az nem lehetett ismeretlen Venezuela számára.

Harmadsor, a tényekben való tárgyi tévedésre és a venezuelai politikai helyzetet érintő nyilvánvaló mérlegelési hibára alapított érveket illetően a Törvényszék megállapítja egyrészt, hogy a Tanács hiteles és megbízható információkra támaszkodott a venezuelai helyzet értékelése érdekében, anélkül, hogy Venezuela bizonyította volna, hogy a hivatkozott tények tárgyi tévedéseket tartalmaznak. Másrészt a Tanács megállapíthatta, hogy a megtámadott rendelet elfogadásának időpontjában Venezuelában az erőszak, a túlzott erőalkalmazás, valamint az emberi jogi jogsértések és a demokrácia veszélyeztetése kellően bizonyított volt, és fennállt az ilyen események jövőbeni megismétlődésének veszélye. Így a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül állapíthatta meg, hogy Venezuelában fennáll a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok veszélyeztetése.

Negyedszer, a Törvényszék elutasítja Venezuelának a jogellenes ellenintézkedések előírására és a nemzetközi jog megsértésére alapított érveit. E tekintetben a Törvényszék mindenekelőtt úgy ítéli meg, hogy a vitatott intézkedések nem minősülnek ellenintézkedéseknek, mivel az érintett korlátozó intézkedések nem tartoznak az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Jogi Bizottsága által 2001-ben elfogadott, az államok nemzetközi jogot sértő cselekményeiért való felelősségéről szóló cikkek tervezetében kimondott feltételek hatálya alá. Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat alapján a Törvényszék elutasítja Venezuela azon érvét, amely szerint a Tanácsnak nincs hatásköre arra, hogy az említett korlátozó intézkedéseket az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának előzetes engedélye nélkül fogadja el. A Törvényszék hozzáteszi, hogy Venezuela nem bizonyította „a jogként elfogadott általános gyakorlat” fennállását, amely a korlátozó intézkedések Tanács általi elfogadását megelőzően ilyen engedély előzetes beszerzését írja elő. Ezen túlmenően a Törvényszék elutasítja Venezuelának a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) megállapodásainak megsértésére alapított érveit. Egyrészt ugyanis Venezuela nem állítja, hogy a megtámadott rendelet kifejezetten utal a WTO megállapodások rendelkezéseire, és másrészt nem jelölte meg, hogy az Unió mely jogi aktusokkal és milyen alkalommal kívánt a WTO keretében vállalt, meghatározott kötelezettséget a megtámadott rendelet útján végrehajtani. A Törvényszék végezetül elutasítja Venezuelának a Tanács általi extraterritoriális hatáskör gyakorlására alapított érvét is. E tekintetben a Törvényszék megjegyzi, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések a tagállamok *ratione loci* vagy *ratione personae* hatálya alá tartozó személyeket és helyzeteket érintenek. Ebben az összefüggésben a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a Tanács korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozó hatásköre a KKBP keretében elfogadott önálló uniós intézkedések keretébe illeszkedik, amelyek célja többek között az általános nemzetközi jogból és az egyetemes vagy szinte egyetemes nemzetközi okmányokból, különösen az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 1. cikkéből eredő elvek tiszteletben tartására vonatkozó *erga omnes partes* kötelezettségek tiszteletben tartásának biztosítása.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónap és tíz napon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) és adott esetben összefoglalója megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Kövesse a híreket!

